

ปราชญ์สอนว่า

นำเสนอเมื่อ : 5 ส.ค. 2552

โดย ขงจื้อ ที่มา ห้องหมื่นกระบี่ บ้านจอมยุทธ

ปราชญ์สอนว่า.....

โดย: ขงจื้อ

----- หน้า 1

- เมื่อยากจนก็ยังชื่นชมในคุณธรรม เมื่อมั่งมี ก็ยังชื่นชมในมารยาทจริยธรรม
- ไม่ต้องเป็นห่วงคนอื่นที่ไม่เข้าใจเรา แต่ต้องเป็นห่วงว่าเรา ไม่เข้าใจคนอื่น
- การศึกษา ค้นคว้า ถ้าเอนเอียงไปสุดสายไม่ว่าข้างใดข้างหนึ่ง ก็มีแต่ผลเสียเท่านั้น
- การที่ยอมรับว่าไม่รู้ นั่น ก็คือความรู้แล้ว
- บัณฑิตคิดถึงว่า ทำอย่างไรจะเพิ่มพูนคุณธรรมของตนได้ คนพาลคิดถึงว่า ทำอย่างไรจึงจะเห็นความเป็นอยู่ของตนสะดวกสบายขึ้น โดยไม่คำนึงถึงคุณธรรม
- บัณฑิตรู้เฉพาะเรื่อง ที่ชอบด้วยคุณธรรม คนพาลรู้เฉพาะเรื่องที่ได้ผลกำไร โดยไม่คำนึงถึงคุณธรรม
- ความผิดอันเนื่องมาจากการประหยัดนั้น มีน้อยเหลือเกิน
- ผู้ที่คุณธรรมย่อมไม่ถูกทอดทิ้งโดยโดดเดี่ยว และจะต้องมีเพื่อนบ้านมาคบหา
- บัณฑิตมีความอ่อนน้อมถ่อมตน รับผิดชอบต่อด้วยสติปัญญา มีความเอื้ออาทร ใสรายการโดยชอบด้วยเหตุผล
- ไม่คิดถึงความสำเร็จของคนอื่นในอดีตกาล จึงมีคนโกรธทำน้อย
- จงเป็นนักศึกษาในแบบบัณฑิต อย่านักศึกษาในแบบคนพาล
- ตั้งใจมุ่งมั่นอยู่กับคุณธรรม ยึดมั่นในคุณธรรมไม่ละทิ้งความเมตตาธรรม ทองเที่ยวไปในศิลปะวิชาการ
- สร้อยสุ้ายเกินไปก็อวดหยิ่ง ประหยัดเกินไปก็จะเป็นคนคับแคบ แต่เป็นคนอวดหยิ่งสูงเป็นคนคับแคบดีกว่า
- บัณฑิตยอมมีจิตใจกว้างขวางราบรื่น คนพาลยอมมีความกตัญญูอึดอัดตลอดเวลา
- อ่อนน้อมแต่ไม่มีจริยธรรม จะกลายเป็นเรื่องเหน้อยเปล่า รัมดีระวังแต่ไม่มีจริยธรรม จะเป็นความฉลาดกลัว
- กล้าหาญแต่ไม่มีจริยธรรม จะกลายเป็นก่อการร้าย ชื่อตรงแต่ไม่มีจริยธรรม จะเป็นภัยแก่คนอื่น
- ยังปรนนิบัติคนที่ใช้ชีวิตไม่เป็น จะปรนนิบัติเซินไหวเทพเจ้ากับผีได้อย่างไรเล่า
- บัณฑิตมีความสามัคคีต่อกัน แต่ความคิดกับการกระทำไม่เหมือนกัน คนพาลมีความคิดกับการกระทำเหมือนกัน แต่ไม่มีความสามัคคี
- ปรนนิบัติบัณฑิตเป็นเรื่องง่าย แต่ทำให้บัณฑิตรักเป็นเรื่องยากลำบาก เพราะวาจาไม่ชอบด้วยลักษณะธรรมบัณฑิตก็ไม่รัก
- ต่างดักเตือนให้กำลังใจกันและกัน อยู่กันด้วยความสามัคคี เรียกว่าเป็นนักศึกษาได้
- ในระหว่างเป็นเพื่อนกันต้อง ดักเตือนให้กำลังใจกันและกัน ในระหว่างพี่น้องต้องสามัคคีกัน
- เมื่อรักเขาจะไม่ให้กำลังใจเขาได้หรือ เมื่อชื้อสัตย์ต่อเขาจะไม่ดักเตือนสั่งสอนเขาได้หรือ
- บัณฑิตยอมมีความอับอายที่พูดไปแล้วนั้น เกินกว่าที่ทำได้
- ปราชญ์ยอมหลีกเลี้ยงสังคมที่เลวร้าย สถานที่เลวร้าย มารยาทที่เลวร้าย และวาจาที่เลวร้าย
- ผู้ที่ไม่มีการไตร่ตรองให้ยาว ในอนาคตไกลจะต้องมีภัยที่เกิดขึ้นอย่างกะทันหัน

[อ่านต่อหน้า2](#)

ปราชญ์สอนว่า.....

โดย: ขงจื้อ

- ต่ำหนักตนเองให้มาก ต่ำหนักผู้อื่นให้น้อย ก็จะไม่มีการโกรธแค้น
- รวมอยู่กันเป็นหมู่ ตลอดวันไม่เคยพูดถึงธรรมที่ชอบ ทำตนเป็นคนฉลาดในเรื่องเล็กน้อย ต่อไปเห็นจะลำบาก
- บัณฑิตขอเรื่องกับตนเอง ส่วนคนพาลนั้นจะขอเรื่องกับคนอื่น
- บัณฑิตที่ความภาคภูมิใจในตนเอง โดยไม่แย่งชิงความภาคภูมิใจของคนอื่น บัณฑิตมีความสามัคคี แต่ไม่เล่นพวกกัน
- พุดไฟเราะตาลบแต่ลงทำให้สูญเสียคุณธรรม เรื่องเล็กไม่อดกลั้นไว้จะทำให้แผนเรื่องใหญ่เสีย
- ทุกคนเกลียดก็ต้องพิจารณา ทุกคนรักก็ต้องพิจารณา
- เพื่อนที่ซื่อตรง เพื่อนที่มีความชอบธรรม เพื่อนที่มีความรู้ ทั้ง 3 ประเภทนี้มีประโยชน์แก่เรา
- เพื่อนที่ประจบสอพลอ เพื่อนที่ทำอ่อนน้อมเอาใจ เพื่อนที่ชอบเถียงโดยไม่มีความรู้ ทั้ง 3 ประการนี้เปี้ยภัยแก่เรา
- บัณฑิตมีความกลัวอยู่ 3 ประการ กลัวประกาศิตของสวรรค์ กลัวผู้มีอำนาจ กลัวคำพูดของอริบุคคล
- นิสัยคนมีความเหมือนกัน แต่การศึกษาทำให้แตกต่างกัน
- เฉพาะคนที่มิปัญญาสูง กับคนที่โง่มากเท่านั้น ที่ไม่มีทางเปลี่ยนแปลงเขาได้
- รักความเมตตาแต่ไม่มีการศึกษา เสียอยู่ที่ถูกหลอกหลวงง่าย รักความรู้แต่ไม่มีการศึกษา เสียอยู่ที่ความรู้นั้นกระจุกกระจายไม่มีฐานที่ตั้ง
- รักความซื่อสัตย์ แต่ไม่มีการศึกษา เสียอยู่ที่เปี้ยภัยแก่ตนโดยง่าย รักพูดตรงความจริง แต่ไม่มีการศึกษา เสียอยู่ที่การพูดจะเป็นการทำร้ายผู้อื่นได้โดยง่าย
- รักความกล้าหาญ แต่ไม่มีการศึกษา เสียอยู่ที่ก่อความไม่สงบได้ง่าย รักความเข้มแข็ง แต่ไม่มีการศึกษา เสียอยู่ที่เป็นคนมูทะลุได้ง่าย
- อ่านหนังสือโดยไม่คนคิด การอ่านจะไม่ได้อะไร คนคิดโดยไม่ได้อ่านหนังสือ การคนคิดจะเปล่าประโยชน์
- ทบทวนเรื่องเก่าและรู้เรื่องใหม่ขึ้นมาอีก ก็จะเป็นครูได้
- นักศึกษาศษย์ก่อน ศึกษาเพื่อให้ตนมีความสำเร็จในการศึกษา นักศึกษาในปัจจุบัน ศึกษาเพื่อให้คนอื่นรู้ว่าตนเองมีการศึกษา
- ชอบเอาสองคนมาเทียบว่าใครดีกว่าใคร เธอเองเก่งพอแล้วหรือ สำหรับเราไม่มีเวลาวางมาทำเช่นนั้น
- แสร้งพุดไฟเราะ แสดงความน่ารัก เพื่อให้ถูกใจคน คนประเภทนี้น้อยนักที่จะเป็นคนมีเมตตาธรรม
- ผู้ที่มีเมตตาธรรมเท่านั้น จึงจะสามารถรักคนด้วยความจริงใจ และจึงสามารถเกลียดคนด้วยความจริงใจ
- ผู้มีปัญญาชื่นชมหน้า เป็นผู้ขยัน ผู้มีความสุข ผู้มีเมตตา ชื่นชมภรรยา เป็นผู้รักสงบ เป็นผู้มีอายุยืน
- ผู้ที่มีเมตตาธรรมเท่านั้น เวลาพุด เขาพุดอย่างเชื่องช้า ไม่พุดเชื่องช้าได้หรือ เพราะเมื่อพุดไปแล้ว ต้องทำตามที่พุดด้วยความลำบาก
- ผู้ที่มีความเข้มแข็ง กล้าหาญ ซื่อสัตย์ พุดซาก็ไกลกับความมีเมตตาธรรมแล้ว
- ผู้มีคุณธรรมต้องมีคำพุดที่ดี แต่ผู้มีคำพุดที่ดี ไม่ต้องใช่เป็นคนที่มีความดีเสมอไป
- ผู้มีเมตตาธรรมต้องเป็นผู้ที่กล้าหาญ แต่ผู้กล้าหาญ ไม่ใช่ว่าต้องเป็นคนที่มีความดีเสมอไป
- เลี้ยงดูพ่อแม่ให้มีชีวิตอยู่ได้เท่านั้นนะหรือ ถ้าเช่นนั้น หมากับมาก็ได้รับการเลี้ยงดูให้มีชีวิตอยู่เช่นกัน
- บัณฑิตให้ความเมตตาทุกฐานะแก่ผู้อื่น ไซ้คนทำงานแต่คุณไม่โกรธแค้น ความต้องการของเขาไม่เป็นความโลภ มีความสงบแต่ไม่มีความเยอหยิ่ง มีความสง่าแต่ไม่มีความโหดเหี้ยม